ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

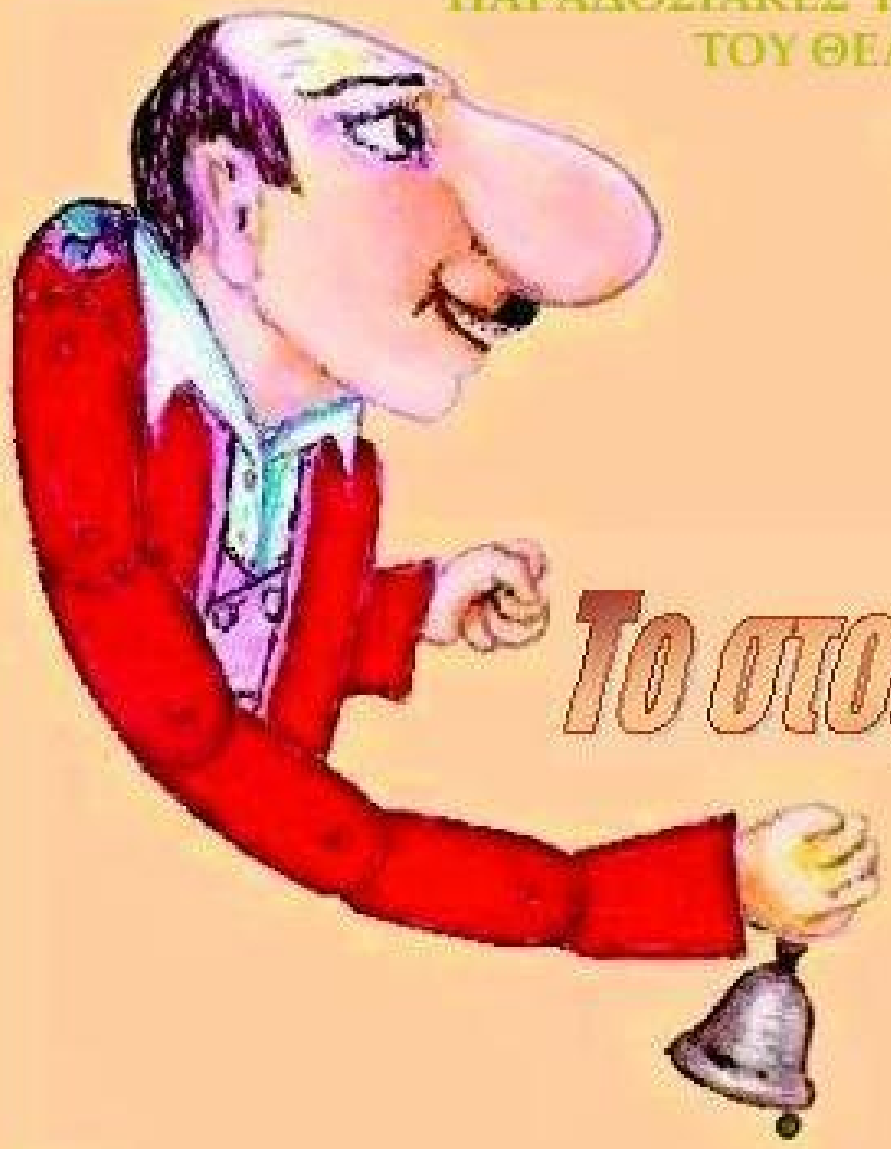

Το σπόκιμα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Γ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

"Γραίγος"

- *ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ*
- *ΤΟ ΣΤΙΧΑΚΙ*
- ***ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ***

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασσικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικάπρογράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Δεν είναι εύκολο να γράψει κάποιος ένα έργο για το θέατρο σκιών, όπως άλλωστε και για το θέατρο γενικότερα. Αλλά ούτε και να παρουσιάσει από σκηνής το έργο που έχει γράψει είναι εύκολο, όπως συμβαίνει και με κάθε άλλο έργο.

Ακόμη και επαγγελματίες καραγκιοζοπαίχτες, όταν παίζουν ένα έργο, είτε αυτό είναι δικό τους, είτε άλλου καλλιτέχνη, κινδυνεύουν να ξεχάσουν κάποιες λεπτομέρειες και να τις θυμηθούν αργότερα και να επανέλθουν, εάν πρέπει, με ή και χωρίς επιτυχία. Μπορεί ακόμη να επαναλαμβάνουν λέξεις ή φράσεις ή να τραβούν σε χρόνο κάποιες σκηνές και άλλες να τις περιορίζουν. Αλλά και να δείχνουν ότι μιλάει κάποιο από τα πρόσωπα που είναι επί σκηνής με την φωνή κάποιου άλλου.

Όσο καλά προετοιμασμένος και αν είναι κάποιος, όσες φορές και αν έχει παίξει ένα έργο, ο κίνδυνος να εκτεθεί πάντοτε υπάρχει. Γιατί, εκτός από τους διαλόγους του έργου, που, σημειωτέον, δεν είναι γραμμένοι κάπου, έχει και πολλά άλλα στον νου του την ώρα που παίζει. Και παίζει μόνος! Οι βοηθοί απλά κάνουν ό,τι εκείνος τους λέει.

Γι' αυτό να μην απογοητεύονται αυτοί που τώρα ξεκινάνε, αν τους συμβεί κάτι τέτοιο. Αυτό μπορεί να συμβεί και στους πιο έμπειρους και στους πιο διάσημους επαγγελματίες.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ

ΚΟΠΡΙΤΗΣ

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΤΑΧΗΡ

ΓΕΡΟΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται σφυρίζει πολλές φορές με ρυθμό, ενώ ακούγεται μουσική χασαποσέρβικου χορού. Εμφανίζονται από την πλευρά της καλύβας χορεύοντας κατά σειρά ο Κολητήρης, ο Κοπρίτης, ο Πιρικόγκος και τελευταίος ο Καραγκιόζης φορώντας ψηλό καπέλο). Έεε... όπαααα!.. Όπα, όπα, έεε... όπα... Γεια σου, οικογένεια!.. Όοο-όπαααά...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χορεύοντας στρέφει μετά από λίγο προς την καλύβα). Γεια σου, μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χορεύοντας). Έεεεε... όπαααα!.. Όξω φτώχεια, μέσα λόρδα!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χορεύοντας στρέφει κι αυτός προς την καλύβα). Όπα... όπα... όπα... όπα!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χορεύοντας χωρίς να στρέψει). Όπα, μωρέ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να χαρώ εγώ!.. Όπαααα... Όπα, όπα, έεεε... όπαααά...

Ας πάει και το παλιάμπελο... Όπα!.. (Η μουσική σταματάει και όλοι σταματούν το χορό. Βγάζει το καπέλο του). Μερσί μαέστρο... αύριο σε πλερώνω γιατί σήμερα δεν έχω ψιλά... (γελώντας) ούτε χοντρά...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφοντας). Ωρέ... ίδρωσε το μάτι μου, ρε πατέρα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Γέρνει προς τα πίσω, πετάει το καπέλο του προς την καλύβα και αμέσως ισιώνει πάλι το κορμί του). Λοιπόν... Γενικό προσκλητήριο... Κολητήρης Καραγκιοζόπουλος...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Παρών, μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοπρίτης Καραγκιοζόπουλος...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Μένει απαθής). ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πιο δυνατά). Κοπρίτης Καραγκιοζόπουλος...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εξακολουθεί να μένει απαθής). ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει άγρια. Μετά φωνάζει πιο δυνατά). Κο...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Απότομα τον διακόπτει κάνοντας και μια τούμπα στον αέρα). Παااااρωωωώων!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σιγά, ρέεε... εεέπ', όρθιος!.. (Στο κοινό χαμηλόφωνα). Τούτο αργεί κάπως να πάρει μπροστά, αλλά από ρεμπρίζ... (Δυνατά). Πιρικόγκος Καραγκιοζόπουλος!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Εβώ... εβώ... είμαι πανώ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Πιρικόγκο). Τρομάρα μου!.. Πανό είσαι... ή απόκομμα εισιτηρίου; (Του χαΐδεύει το κεφάλι.). Ιχ... ιχ... ιχ... ιχ... Το κεφαλάκι του... σαν μπαγλαμαδάκι χωρίς τέλια είναι...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη απειλητικά). 'Ατί, ρε, το κοροδεύεις το παιδάκι... α; (Συμπληρώνοντας). Καμπούρη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Κοπρίτη). Και σένα τι σε νοιάζει;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Αδρεφός μου είναι, ρε... και άμα... άμα δεν με νοιάξει εμένα... ποιόνε θα νοιάξει... τον παπά της ενορίας μας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!.. Έτσι... έτσι σας θέλω... να αγαπάτε και να υπερασπιζόσαστε ο ένας τον άλλον.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Κομπασμός). Όχι, παίζουμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... (με στόμφο) όλος ο λόχος... όλη η μεραρχία... όλο το σύνταγμα... όλη η ταξιαρχία... Μεταβολή... μαρς!.. (Στρέφουν και τα τρία παιδιά προς το σαράι). Α... μπράβο! (Δίνει παράγγελμα). Βάδην... εμπρός... μαρς!.. (Τα παιδιά ξεκινάνε προχωρώντας προς το σαράι και ένα-ένα εξέρχονται). Ένα, δύο... έν', δυό... έν', δυό, ένα... Ένα, δύο... έν', δυό... έν', δυό, ένα... Μεταβολή, 'αρς!.. (Μικρή σιγή). Ένα, δύο... έν', δυό... έν', δυό, ένα... (Τα παιδιά εμφανίζονται από την πλευρά του σαραγιού, μπροστά ο Πιρικόγκος, μετά ο Κοπρίτης και τελευταίος ο Κολητήρης). Ένα, δύο... έν', δυό... έν', δυό, ένα... Ένα στ' αριστερό!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Τραγουδάει με ρυθμό). Θοδώρα, Θοδώρα, πού 'ν' ο Θοδωρής... Στην Πάτλα, στην Πάτλα, να πα' να τόνε βρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ένα, δύο... έν', δυό... έν', δυό, ένα... Κοπρίτη, σε βλέπω, έχασες το βήμα σου...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Κάπου μού 'πεσε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μεταβολή, 'αρς!.. (Τα παιδιά στρέφουν πάλι προς το σαράι). Ένα, δύο... έν', δυό... έν', δυό, ένα...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Τραγουδάει φάλτσα, αλλά με ρυθμό). Καλαντζής με τα καζάνια να γανώσει δεν μπορεί. Ο καλαντζής...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σημειωτόν... μαρς!.. (Τα παιδιά κάνουν βήματα επί τόπου). Ένα, δύο... έν', δυό... έν', δυό, ένα... Ένα, δύο... έν', δυό... έν', δυό, ένα... Άντρες... αλτ... έν', δυό!.. (Τα παιδιά συνεχίζουν πιο γρήγορα). Ααλτ... (Τα παιδιά συνεχίζουν). Αλτ, μωρέεεεεε!.. Μπα, θεμά το γονιό σας... (Φωνάζει). Ρέεε!... (Τα παιδιά συνεχίζουν ακόμη πιο γρήγορα. Κατ' ιδίαν). Τώρα; Φτου!.. (Φωνάζει). Ρέεε!.. (Σφυρίζει δυνατά). Ρε σεις!.. (Ξύνει για λίγο το κεφάλι του. Μετά δίνει παράγγελμα). Τροοοχάδην!.. (Τα παιδιά σταματούν απότομα. Γελάει). Μπρρρ-χα-χα!.. (Παράγγελμα). Μεταβολή... 'αρς!.. (Τα παιδιά στρέφουν προς την καλύβα. Μικρή σιγή). Λοιπόν... με τη γυμναστική καλούτσικα τα πήγαμε... Για να ιδούμε τώρα... πώς θα τα πάμε... (σκέφτεται) μμ... με την ιστορία. Πες μου... εσύ, Κολητήρη: τι ήταν, παιδί μου... ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ήτανε... ήρωας του είκοσι ένα, μπαμπάκο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, καλό μου παιδί!.. Τώρα να μου ειπεί...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη κάνοντας κινήσεις ανυπομονησίας). Ρώτα και μένα... ρώτα και μένα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ, Πιρικόγκο... Εσύ να μου 'πείς... να μου 'πείς... τι ήτανε... ο Κωνσταντίνος Κανάρης;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ήλωας του 'κοσι ένα, μπαμπάκο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, μικρούλη μου!.. Εσύ, Κοπρίτη... για πες μου: τι ήταν ο Γεώργιος Καραΐσκάκης;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Σκέφτεται). Ήτανε... ήτανε... Μμ... (Ξαφνικά). Γήπεδο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον μουντζώνει). Πάρ'τα να μη στα χρωστάω!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Γιατί μουντζώνεις, ρε... α; 'Α πάρω καμιά πέτρα, 'α σου 'πώ εγώ... παλιοκαμπούρη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε όρνιο!.. Ο Γεώργιος Καραΐσκάκης ήτανε ήρωας του χίλια οχτακόσια είκοσι ένα... Αρχιστράτηγος ήτανε της Στερεάς Ελλάδας. Το γήπεδο επήρε τ' όνομά του προς τιμή του... τούβλο!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ 'Α... 'α σου πετάξω 'γώ κάνα τούβλο στο κεφάλι... να ιδείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Α... δεν θα τα πάμε καλά με τούτον εδώ... (Μικρή σιγή. Ξεροβήχει. Στα παιδιά δυνατά). Για να κάνουμε τώρα λίγη αριθμητική...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη). 'Α κάνουμε κλάσματα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα ξέρεις τα κλάσματα;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ούουου... ωραία τα κλάσματα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να 'δούμε... Λοιπόν... ο Κολητήρης... έχουμε μια πολύ μεγάλη ντομάτα και την κόβουμε στα τέσσερα... τι θα έχουμε μετά;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Θα έχουμε τέσσερα τέταλτα, μπαμπάκο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, παιδί μου!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη κάνοντας κινήσεις ανυπομονησίας). Ρώτα και μένα... ρώτα και μένα... (Με οίστρο). 'Α σε σκίσω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Πιρικόγκος... Κι άμα την ντομάτα την κόψουμε

στα οχτώ... τι θα έχουμε τότε;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ο'τώ όντοα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο του παιδιού!.. (Σε άλλο τόνο). Τώρα... εσύ, Κοπρίτη... Κι άμα την ντομάτα την κόψουμε στα δεκάξι... τι θα έχουμε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Με λιγούρα). Μια ντοματοσαλάτα... ώρε μάνα μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, τρομάρα σου!.. (Μικρή σιγή). Για τώρα... σαν άντρες πού 'μαστε όλοι, ε... να ειπούμε και τίποτα στρατιωτικό... (Στον Κολητήρη). Πες μου, εσύ ο μεγάλος: όταν ένας αξιωματικός έχει ένα αστέρι, τι είναι, παιδί μου, ο αξιωματικός αυτός;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ανθυπολοχαγός, μπαμπάκο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο... το πέτυχες!.. Ο Πιρικόγκος... Όταν έχει δύο αστέρια ο αξιωματικό, τι είναι;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Είναι... είναι... 'Πολοχαγό'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να χαρώ εγώ...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Κάνοντας πάλι κινήσεις ανυπομονησίας). Μμμ... μμμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να μου ειπεί τώρα...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ρώτα και μένα... ρώτα και μένα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Κοπρίτης... Να μου ειπεί ο Κοπρίτης: όταν δεν έχει κανένα αστέρι... τι είναι;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Σκέφτεται). Είναι... είναι... (Ζορίζεται). Μμμ... Τό 'χω... τό 'χω... (Στον Καραγκιόζη). Κανένα αστέρι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κανένα!

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Είναι, είναι... Μμ... Α, ναι. Είναι συννεφιά και θα βρέξει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον κακό σου τον καιρό!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Τον μάτι σου το στραβό!.. Ωωώ... Αμολάς καλά-καλά τις κοτσάνες σου... και μετά σου φταίνε οι άλλοι... παλιοξεφτίλα... Άε' από 'κεί πέρα, σαχλαμάρα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Μμ... δεν το χωνεύω τούτο το μεσαίο...

Τούτο το μεσαίο... δεν το χωνεύω καθόλου!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Να μη σε χωνέψει η γη που θα σε βάλουνε!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Παναγία μου, να μη λιώσεις!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Να σε φάνε τα μαμούνια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρέεε... τι διάλο γίνεται 'δώ πέρα... ε; Δε μου το λέτε κι εμένα; Στάση έχουμε ή εξέγερση; Δεν ντρεπόοαστε... τον πατέρα σας; Το γονιό σας; Φτου, θεμά το γονιό σας!.. (Μικρή σιγή). Αμ' θα πεθάνω... δεν θα πεθάνω; (Το τονίζει). Να ιδείτε τότε τι θα λέτε... (Το τονίζει πιο πολύ). Πατέρα, που χάσαμε, θα λέτε!.. Αμέ; Πατέρα, που χάσαμε!...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ου, Παναγία μου... καμπουρομάνα τρικάμπουρη, που χάσαμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι άμα... άμα πεθάνω, μωρέ... Όχι, σας ρωτάω: άμα πεθάνω... όσα έχω και δεν έχω... όλα απάνω σας δεν θα τα κάνω;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Να τα κάνεις στα μούρτα σου!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Να τα κάνεις στο βρρρακί σου!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Να σε φάνε τα μαμούνια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κοιτάζοντας προς τον Πιρικόγκο). Ορίστε και το μικρόβιο... κόλληοε η βελόνα!.. (Σε άλλο τόνο). Α... δεν θα τα πάμε καλά... Μα, καθόλου καλά!.. Ακούς εκεί... (Μικρή σιγή. Στον Κολητήρη). Για ξεκίνα, εσύ μεγάλε... πες στον κόσμο τι έργο θα παρουσιάσουμε απόψε.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αξιότιμοι κύριοι και κυρίες... καλησπέρα σας πέρα για πέρα. Απόψε ο μπερντές μας θα σας παρουσιάσει μια ωραία και πολύ διασκεδαστική παράσταση: «ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ».

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Ο άλλος... (Σιγή. Πιο δυνατά). Ο άλλος... (Σιγή. Ακόμη πιο δυνατά). Ο άλλος... (Σιγή. Ακόμη πιο δυνατά). Είπα ο άλλος... (Σε άλλο τόνο). Δεν ακούς, ρε Κοπρίτη;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Δυνατά κι αυτός). Είπες Κοπρίτης; (Μικρή σιγή). Δεν είπες Κοπρίτης... είπες άλλος... Άλλος είναι και ο Μπιρικόγκος. Ωωώ!.. (Κάνοντας νευρικές κινήσεις). Άντε τώρα, μην τα πάρω... σαχλαμάρα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαλακώνει. Ξεροβήχει). Καλά, ντε... μη φωνάζεις. 'Μπρός... λέγε!

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Άγρια). Τι θες να 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτά που είπε και ο Κολητήρης;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ούλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' τι... τα μιοά;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Είναι... είναι δέκα δύο λόγια, ρε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... δέκα ενάμισι είναι...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Κι αφού, αφού, αφού, αφού...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι αφού, αφού, αφού, αφού, ρε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Αφού τα είπε ο Κολητήρης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι επειδή τα είπε ο Κολητήρης;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Να τα ξαναπώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... να τα ξαναπείς!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Σε δουλειά να βρισκόμαστε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... σε δουλειά να βρισκόμαστε!.. Άντε, 'μπρός... ξεκίνα!

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Κάνοντας διάφορες κινήσεις όλο νεύρα. Στρέφει προς τον Κολητήρη και αμέσως προς τον Καραγκιόζη κάνοντας για λίγο σημειωτόν). Μμμ... μμμ... αξιότιμοι κυρίες και κύριοι... καλησπέρα σας πέρα για πέρα. Απόψε... απόψε είναι... είναι, είναι... η τελευταία σας βραδυά... που βλέπετε τον πατέρα μου ζωντανό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο από 'κεί, ρε! Ωωώ... 'Μπρός όλοι μέσα... Μέσα!.. Δεν ντρεπόσαστε...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Προχωρώντας προς την παράγκα σκύβει απότομα και δαγκώνει το πόδι του Καραγκιόζη). Μπαμπάκο, τσιτσί!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκούζει). Το... το πόδι μου, ρε μούλικο!.. (Εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά της καλύβας και ακολουθούν τα παιδιά).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική του παραδοσιακού τραγουδιού ''Σαν τα μάρμαρα της πόλης''. Προχωράει αργά).

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Προχωράει αργά κι αυτός, ώσπου η μουσική σταματάει). Γεια σου, Χατζηαβάτη!.. Τι κάνεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζοντάς τον). Ε... ας τα λέμε καλά, άρχοντά μου... ας τα λέμε καλά. Η αφεντιά σου;

ΓΕΡΟΣ Καλά είμαι κι εγώ. Βέβαια, την προσέχω την υγεία μου... αυτό να λέγεται... (Μικρή σιγή). Και... για πού τό 'βαλες, αν επιτρέπεται;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να, εδώ απέναντι στον Καραγκιόζη λέω να πάω.

ΓΕΡΟΣ Α, μπα; Τι κάνει, αλήθεια, αυτή η παλιά αμαρτία; Καλά είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να κάνει, Αγά μου, κι αυτός ο ερίφης... εδώ μαζί βολοδέρνουμε. Δεν βαριέσαι... ένα συνήθειο είναι όλα... ακόμη και η φτώχεια.

ΓΕΡΟΣ (Γελάει). Χα, χα, χα... Μα, τι μου λέγεις τώρα... είναι δυνατόν; Συνήθειο η φτώχεια;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βέβαια!..

ΓΕΡΟΣ Μα τον Αλλάχ... δεν καταλαβαίνω!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, είναι απλό...

ΓΕΡΟΣ Δηλαδή... συνηθίζει κάποιος να είναι φτωχός και μετά δεν τον νοιάζει να γίνει πλούσιος; Αυτό εννοείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς. Το μόνο που σκέφτεται είναι πώς θα τα φέρει βόλτα. Ψέματα;

ΓΕΡΟΣ Στάσου, μπρε Χατζηαβάτη... να δεχθώ αυτό που λες, αλλά... αν του έρθουνε πλούτη από μόνα τους... ας 'πούμε, αν του πέσει ένα λαχείο... τι θα κάνει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χα... ο φτωχός, Αγά μου... όσα πλούτη και να τού 'ρθουνε... πλούσιος δεν γίνεται.

ΓΕΡΟΣ Δεν γίνεται;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... ποτέ!.. Νεόπλουτος θα γίνει... κι όχι πλούσιος... Νεόπλουτος... και τις πιο πολλές φορές για λίγο. Μετά... φτωχός πάλι. Χα!..

ΓΕΡΟΣ (Γελάει). Χα, χα, χα... Σαν νά 'χεις δίκιο, τζάνεμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι είναι... τι να λέμε; Το να είσαι φτωχός είναι συνήθειο, πάει τελείωσε!.. Το να είσαι πλούσιος απ' την άλλη... είναι τέχνη.

ΓΕΡΟΣ Τέχνη, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι τέχνη; Επιστήμη ολόκληρη!..

ΓΕΡΟΣ Μπράβο!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χα... Λες πως λίγα χρήματα έχουν περάσει απ' τα χέρια φτωχών; Ε... περνάνε για λίγο πλούσια... και μετά όπως έχουν συνηθίσει.

ΓΕΡΟΣ Και δεν μου λες, μια και τό 'φερε η κουβέντα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ό,τι θέλεις, Αγά μου.

ΓΕΡΟΣ Απ' τα χέρια του Καραγκιόζη... ξέρεις... έχουν περάσει πολλά χρήματα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα.

ΓΕΡΟΣ Δεν ξέρεις ή δεν έχουν περάσει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν έχουν περάσει. Αν είχαν... όχι μόνο θα το ήξερα, αλλά λίγο-πολύ θα είχα κι εγώ ωφεληθεί. Καταλαβαίνεις τι εννοώ... έτσι;

ΓΕΡΟΣ Ναι, πώς... (Μικρή σιγή). Είσαστε πολύ φίλοι, έ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βέβαια... Πολλά χρόνια.

ΓΕΡΟΣ Οπότε, τζάνεμ... στην περίπτωση του Καραγκιόζη... η θεωρία σου δεν ισχύει... ετσι δεν είναι; Θέλω να 'πώ... αυτός δεν είναι φτωχός από συνήθειο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σωστά... Ο Καραγκιόζης είναι φτωχός... μάλλον από ατυχία.

ΓΕΡΟΣ Ατυχία; Άλλο πάλι τούτο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'; Περιουσία δεν έχει... Δουλειά σταθερή δεν έχει... φαμελίτης είναι... να περιμένει από κάπου δεν έχει... μόνο από την τύχη, πού 'ν' τη;

ΓΕΡΟΣ Πράγματι... είναι... είναι άτυχος... τι να λέμε... (Μικρή σιγή). Ελόγου σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι;

ΓΕΡΟΣ Φτωχός, όπως το είπες, από συνήθειο... ή την έχεις κι εσύ την ατυχία σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τώρα που το καλοσκέφτομαι... μάλλον. Αλλά, τέλος πάντων, εγώ έχω την δουλειά μου... ντελάλης, μεσίτης, ξέρω 'γώ... όλο και τα βολεύω.

ΓΕΡΟΣ Τα βολεύεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, όπως τα είπαμε: φτωχικά... Αλλά, όσο νά 'ναι... είναι κι αυτό κάτι... Είναι κάτι. Δηλαδή, δεν μπορώ να ειπώ ότι είμαι κι άτυχος. Αλλά, εντάξει... δεν έχω και καμιά τύχη βουνό, εδώ που τα λέμε.

ΓΕΡΟΣ Ωραία που τα λες, τζάνεμ... (Μικρή σιγή). Για να διώ μετά που θα πάω για κάποια δουλειά που έχω εδώ στο σαράι, να ειπώ στον Ταχήρ μπέη μήπως ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης μπορεί, ξέρω 'γώ, να κάνει κάτι τις εκεί πέρα για τον Καραγκιόζη, μέρες γιορτινές που έρχονται... Ε; Είναι το Πάσχα την Κυριακή που θα μας έρθει, δεν είν' έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, άρχοντά μου... και, αν γίνει κάτι τέτοιο... θα είναι ευχής έργο. Αν και με την ατυχία που τον δέρνει...

ΓΕΡΟΣ (Αυστηρά). Έλα... μην το γρουσουζεύεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι, Αγά μου, ο καημένος... Μακάρι... άκου', λέει...

ΓΕΡΟΣ Κι αν είναι και στις καλές του... να κάνει και για σένα κάτι... Έτσι, για το καλό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... σ' ευχαριστώ πολύ, Αγά μου, ο καημένος... Ο Αλλάχ να μου κόβει χρόνια... και να σ' τα δίνει... μερούλες να σου τα δίνει!

ΓΕΡΟΣ Μα, δεν έκανα τίποτα, τζάνεμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και μόνο που το σκέφθηκες, Αγά μου... είναι κι αυτό κάτι.

ΓΕΡΟΣ (Αυστηρά). Έλα, έλα!.. Λοιπόν... πηγαίνω εγώ τώρα για κάτι άλλες μου δουλειές και μετά θα πάω στο σαράι... (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη). Γεια, προς το παρόν. Θα σε διώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό να πας, αρχοντά μου... στο καλό να πας... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σου!..

ΓΕΡΟΣ (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα μονολογώντας). Για να ιδώ: αυτός ο μασκαράς... είν' άραγε μέσ' στην καλύβα του; (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά φωνάζει). Καραγκιόζη... Καραγκιόζη, ακούς; (Χτυπάει πάλι και μετά κάνει λίγο πίσω). Καραγκιόζη, βρε... είσαι μέσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται και με χαμηλή φωνή). Μέσα... εδώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έβγα λίγο έξω, που σε θέλω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται στο ίδιο στυλ). Δεν γίνεται...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται πάντα με χαμηλή φωνή). Είμαι πεθαμένος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Γελώντας). Βρε, άιντε να χαθείς από 'κεί!.. Άκου', λέει, είναι πεθαμένος... Χα! Και μιλάνε οι πεθαμένοι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται στο ίδιο στυλ). Κι εγώ, πώς μιλάω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μιλάς, γιατί απλά, εσύ δεν είσαι πεθαμένος, αλλά βλαμμένος! Άντε, έλα έξω γρήγορα... που έχω και κάτι να σου 'πω... κάτι καλό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται πάντα χαμηλόφωνα). Πέθανα, σου λέω!.. Αφού δεν μπορώ να σαλέψω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπορείς... αλλά βαριέσαι που ζεις, τρομάρα να σού 'ρθει... (Αυστηρά). 'Μπρός... σήκω πάνω, τεμπέλαρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται χαμηλόφωνα). Τί 'ναι 'δώ, ρε; Τί 'ναι 'δώ, ρε; Ούτε να πεθάνει δεν μπορεί κανείς με την ησυχία του!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει αργά).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω και τον κοιτάζει από πάνω έως κάτω και από κάτω έως πάνω λυγίζοντας και ισιώνοντας το σώμα του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει σε κάποια απόσταση και κάνει το ίδιο).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον ξανακοιτάει με τον ίδιο τρόπο).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει το ίδιο ταυτόχρονα με τον Χατζηαβάτη).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον κοιτάζει με τον ίδιο τρόπο άλλη μια φορά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει πάλι το ίδιο ταυτόχρονα με τον Χατζηαβάτη, ενώ τεντώνει το χέρι του πίσω και κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές. Μιλώντας κανονικά). Σ' έχει δείρει πεθαμένος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σταματάει να τον εξετάζει). Όχι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει κι αυτός να εξετάζει τον Χατζηαβάτη, συνεχίζει όμως να κουνάει το χέρι του, ενώ τον πλησιάζει σιγά-σιγά). Μμ... Και... να ιδείς πώς είναι θες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μένει ακίνητος και μαζεύει το χέρι). Μμ... Και τι θες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να σταματήσεις να λες βλακείες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... Για... για να μη σου κάνω αντίπραξη; Γι' αυτό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ δεν λέω βλακείες... Εγώ είμαι κύριος... μιλάω

πάντα σωστά... σαν κύριος με το γάντι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... και τι λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λέω... διάφορα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Διάφορα... αδιάφορα... άρα βλακείες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αδιάφορα; Τι λες, τρομάρα σου... Ίσα-ίσα... πολύ ενδιαφέροντα πράγματα έχω να σου ειπώ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν μου τα λες τόση ώρα, ρε αποφώλιο της βλακείας... ά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ', αφού μου λες πως είσαι πεθαμένος... τι να λέω σ' έναν πεθαμένο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου κοπανήσω μία... να σου ειπώ εγώ... Άντε, λέγε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καραγκιόζη μου, πού να σου τα λέω... άνοιξε η τύχη σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ν' ανοίξει το κεφάλι σου... γρουσούζη... Ακούς εκεί, ανοίξανε οι τοίχοι μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιος ήταν εδώ πριν λίγο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδώ-εδώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι εδώ-εδώ... ποιος ήταν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος ήταν;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο αφέντης ο Σαμπάν αγάς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. Ήταν εδώ ο Μπάμιας κι αβγάς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... Και τι μού 'λεγε... τι μού 'λεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι σού 'λεγε, τι σού 'λεγε; (Κάνει λίγο 'μπρός, λίγο πίσω).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μού 'λεγε ότι θα πάει στον αφέντη τον Ταχήρ να

του μιλήσει για σένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για μένα, λέει; Και τι να του 'πεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν καταλαβαίνεις; Ο Ταχήρ είναι Υπασπιστής του πασά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι παπουτσής του πατσά... Ε, και; Μη μου 'πείς πως θα μου φτιάξει και μένα κανένα ζευγάρι παπούτσια. Πλάκα θά 'χει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι... τι παπουτσής, τρομάρα σου... και τι παπούτσια; Υπασπιστής, βρε... (Το τονίζει). Υ-πα-σπι-στής!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... (Απότομα σε άλλο τόνο). Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρεις τι είναι ο Υπασπιστής;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται). Μμ... (Αρνητική κίνηση). Όχι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το δεξί του χέρι, βρε!.. Λύνει και δένει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και μένα, τι... θα με λύσει ή θα με δέσει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούτε τό 'να, ούτε τ' άλλο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τότε... άε' μου στο διάλο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Απλά θα κανονίσει, μέρες που μας έρχονται... ε, να πάρεις κάποιο βοήθημα 'κεί πέρα, να περάσεις με την οικογένειά σου... Και με τους φίλους σου... εννοείται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει με νόημα).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κομπιάζει για λίγο, αλλά κατόπιν συνεχίζει). Τους στενούς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε, μαλαγάνα, γιατί θα σε φαρδύνω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπαούλο θα σε κάνω... βούλωσ' το!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, γιατί; Εγώ, ο καημένος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα: σιλάνς! Ο καημένος και ο καρβουνιασμένος... ακόμη δεν επήρα τίποτα... και μου την έπεσες κανονικά για τράκα... Άμα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Με παρεξήγησες, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Λάβρος). Ναι, φρυδάκια μου... σε παρεξήγησα... σε παρεξήγησα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς!.. Εγώ απλά εννοούσα... πως θα κάνουμε Πάσχα παρέα, όπως κάθε χρόνο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... έτσι... μόνο αυτό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μόνο. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Τώρα, βέβαια... εάν εσύ με το βοήθημα που θα πάρεις... και εφόσον το πάρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Τι έκαμε λέει... εφόσον; Τι θα 'πεί εφόσον;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα 'πεί ότι μπορεί και να μην πάρεις τίποτα. Δεν είναι σίγουρο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άασ... μη μου τα γυρίζεις τώρα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι σου γυρίζω, τρομάρα σου... από μένα νομίζεις ότι εξαρτάται; Εγώ... ό,τι είχα να κάνω, το έκανα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, τι έκανες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είπα τον καλό μου λόγο στον αφέντη τον Σαμπάν αγά και έτσι ενδιαφέρθηκε. Εσύ τι νόμισες... ότι το έκανε από μόνος του;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τον καλό σου είπες ή τον κακό σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ τι λες; (Μικρή σιγή). Αλλά σου εξηγώ... εάν δεν θέλεις να κάνουμε μαζί Πάσχα, όπως κάθε χρόνο, επειδή εφέτος εσύ θα έχεις το βοήθημα και επαναλαμβάνω: εφόσον σου δοθεί... δεν κάνουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βέβαια δεν θέλω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όπως νομίζεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δικαίωμά μου δεν είναι; Άε' από 'κεί πέρα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Φυσικά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει λίγο πίσω και αμέσως λίγο εμπρός). Χα... μαζί Πάσχα; Λούστροι και χαμάληδες γίναμε ένα; Τσ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ πάω να φύγω... Εσύ... μακάρι να το πάρεις το βοήθημα και κάνε, ό,τι θες... Όοοχ!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με άχτι). Οχιά! Χατζητρακαδόρε... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Και βέβαια, ό,τι θέλω θα κάνω... Άμα πια!..

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Να, εδώ πέρα, σ' αυτήν την παράγκα μένει, μπέη μου... (Στρέφοντας προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Με τη γυναίκα του και τα παιδάκια του... δύο καν τρία.

ΤΑΧΗΡ Σου είπα, Αγά μου, τον γνωρίζω... και μάλιστα πολύ καλά!.. Είναι πολύ φτωχός όντως... αλλά η φτώχια του είναι μάλλον δική του επιλογή.

ΓΕΡΟΣ Επιλογή; Αστειεύεσαι, Ταχήρ μπέη; Είναι δυνατόν;

ΤΑΧΗΡ Αγαπητέ μου Σαμπάν αγά... ο Καραγκιόζης είναι, τι να σου 'πω... ειδική περίπτωση. Μην το ψάχνεις... δεν βρίσκεις άκρη!.. Λες να μην τον ξέρω εγώ; Τι δουλειά κάνουμε;

ΓΕΡΟΣ Εγώ επιμένω πως είναι ένας πολύ άτυχος άνθρωπος.

ΤΑΧΗΡ Κι εγώ επιμένω πως είναι ένας τζαναμπέτης και μιούς!.. (Μικρή σιγή). Άκούς εκεί, άτυχος ο Καραγκιόζης... Έχει ένα μυαλό ξουράφι... και τι κάνει; Όλο μπαγαποντιές... λωποδυσίες... μικροαπάτες... Άσε, σου λέω!..

ΓΕΡΟΣ Τότε, αφέντη Ταχήρ, δεν είναι απλά άτυχος... είναι συνάμα και απογοητευμένος. Δηλαδή, η ατυχία του τον έχει, τζάνεμ, πάρα πολύ απογοητεύσει και γι' αυτό τα κάνει αυτά. Εγώ αυτό πιστεύω κι αυτό λέω.

ΤΑΧΗΡ Τον ξέρω καλά, σου είπα! Είναι περίπτωση.

ΓΕΡΟΣ Είναι άτυχος...

ΤΑΧΗΡ Επιμένεις; Εξακολουθείς να επιμένεις;

ΓΕΡΟΣ Επιμένω και βάζω και στοίχημα!..

ΤΑΧΗΡ Στοίχημα; Έλα... Βάζεις στοίχημα;

ΓΕΡΟΣ Και βέβαια βάζω!

ΤΑΧΗΡ Μωρέ, μπράβο... Και τι στοίχημα βάζεις;

ΓΕΡΟΣ Δέκα λίρες χρυσές!..

ΤΑΧΗΡ (Με έκπληξη). Αλλάχ κερίμ!.. Δέκα λίρες;

ΓΕΡΟΣ Δέκα λίρες.

ΤΑΧΗΡ Και χρυσές;

ΓΕΡΟΣ Ναι... χρυσές!..

ΤΑΧΗΡ Ότι ο Καραγκιόζης είναι άτυχος... και όχι, όπως λέω εγώ... τζαναμπέτης και ζεβζέκης;

ΓΕΡΟΣ Ακριβώς.

ΤΑΧΗΡ Αγά μου, θα τις χάσεις...

ΓΕΡΟΣ Δεν με νοιάζει.

ΤΑΧΗΡ Δεν σε νοιάζει;

ΓΕΡΟΣ Όχι!

ΤΑΧΗΡ Αφού, λοιπόν, Αγά μου, δεν σε νοιάζει... γιατί δεν κάνεις κάτι άλλο;

ΓΕΡΟΣ Άλλο... ποιο άλλο;

ΤΑΧΗΡ Αντί να ζητάς να μεσολαβήσω εγώ στον πασά, για να δοθεί στον Καραγκιόζη κάποιο βοήθημα, ξέρω 'γώ... να δώσεις εσύ αυτές τις δέκα λίρες στον Καραγκιόζη... αφού, έτσι κι αλλιώς... ξεγραμμένες τις έχεις.

ΓΕΡΟΣ Μα, δεν τις έχω ξεγραμμένες... στοίχημα βάζω, επειδή είμαι σίγουρος ότι θα το κερδίσω. Ποιος είπε πως τις έχω ξεγραμμένες;

ΤΑΧΗΡ Αγά μου, θα χάσεις!

ΓΕΡΟΣ Χα!.. Όταν βάζω εγώ στοίχημα, Ταχήρ μπέη... πάντα κερδίζω. Πάει;

ΤΑΧΗΡ Το στοίχημα; Άκου', λέει...

ΓΕΡΟΣ Δέκα λίρες;

ΤΑΧΗΡ Ναι... Μήπως θες και παραπάνω;

ΓΕΡΟΣ Όχι... εντάξει... Μια χαρά είναι.

ΤΑΧΗΡ Ωραία!.. (Μικρή σιγή). Οπότε, πάμε στον πασά και του δίνουμε δέκα λίρες ο καθένας... και εάν αποδειχθεί ότι ο Καραγκιόζης είναι, όπως λέγεις εσύ, άτυχος, κερδίζεις εσύ... εάν όχι, κερδίζω εγώ. Είμαστε σύμφωνοι;

ΓΕΡΟΣ Σύμφωνοι! (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Αλλά... (Σκέπτεται).

ΤΑΧΗΡ Τι αλλά... άλλαξες γνώμη;

ΓΕΡΟΣ Όχι, όχι... Σκέφτομαι μόνο... πώς θ' αποδειχθεί αυτό, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ (Σκεπτικός). Χμ... έλα, ντε!.. Πώς θ' αποδειχθεί αυτό, Αγά μου;

ΓΕΡΟΣ (Σκέπτεται). Μμμ... να... να καλέσουμε κάπου τους φίλους του... και να μας ειπούν την γνώμη του ο καθένας... Αυτό. Τι λες κι ελόγου σου;

ΤΑΧΗΡ Σιγά... φίλοι του είναι... τι θα 'πούνε;

ΓΕΡΟΣ Α... δεν το ξέρεις... Αν είναι έτσι, όπως τα λέει η αφεντιά σου, τζαναμπέτης... όλο και κάτι θά 'χει κάνει και σ' αυτούς... Ε, αυτό θα 'πούνε.

ΤΑΧΗΡ Να σου 'πώ... δεν είναι κακή ιδέα.

ΓΕΡΟΣ Καθόλου!

ΤΑΧΗΡ Και συνάμα παρακολουθούμε, όσο μπορούμε, τη ζωή του. Άλλωστε δεν βιαζόμαστε...

ΓΕΡΟΣ Ε, πώς δεν βιαζόμαστε; Βιαζόμαστε...

ΤΑΧΗΡ Για το βοήθημα;

ΓΕΡΟΣ Ε, ναι... Αν είναι να δοθεί... να δοθεί πριν το Πάσχα. Έτσι δεν είναι;

ΤΑΧΗΡ Αυτό, έννοια σου... θα κανονισθεί. Και μόνο που ένας αγάς σαν και του λόγου σου έδειξε τέτοιο ενδιαφέρον... ε, πά' να χαθεί... όλο και κάτι θα γίνει. Όμως το στοίχημα είναι άλλη ιστορία, που μπορεί και να τραβήξει.

ΓΕΡΟΣ Κανένα πρόβλημα!.. (Μικρή σιγή). Να... να πάω, λοιπόν, εγώ να φέρω τις δέκα λίρες... γιατί τόσα χρήματα πάνω μου δεν κρατάω ποτέ.

ΤΑΧΗΡ Καλώς, Αγά! Κι εγώ θα ενημερώσω τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη για όλα αυτά. Εντάξει;

ΓΕΡΟΣ Πολύ εντάξει.

ΤΑΧΗΡ Σε χαιρετώ προς το παρόν... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ Στο καλό, Ταχήρ εφέντη... (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα του Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Μμ... ωραία μέρα σήμερα... δεν είναι για δουλειά!.. (Βλέποντας τον Σαμπάν αγά ξεροβήχει).

ΓΕΡΟΣ (Τον πλησιάζει). Ο Καραγκιόζης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο ίδιος αυτοπροσώπως!.. Η αφεντιά σου... είσαι ο Μπάμιας κι αβγάς;

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι... ο Σαμπάν αγάς... Τι κάνεις, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, κύριε μελιτζάνε μ'... Πολύ καλά... Από υγεία κοντεύω να σκάσω!..

ΓΕΡΟΣ (Γελάει). Χα, χα, χα... Πάντα με το καλαμπουράκι... Μπράβο σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Έχω... έχω χούμορ. Ε; Έτσι δεν το λένε, Αβγά μου;

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι!.. Σε χαίρομαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα κάπως). Κι εγώ σε... σιχαίνομαι... (Πιο δυνατά). Ε... βέβαια!

ΓΕΡΟΣ Άφεριμ!.. (Μικρή σιγή). Τώρα ξύπνησες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όχι ακριβώς... Είχα ξυπνήσει ξανά, αλλά... μού 'χε μείνει λίγη νύστα και... καταλαβαίνεις...

ΓΕΡΟΣ Ξανάπεσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Κι είδα κι ένα παλιόνειρο, Αβγά μου... άστα!.. Φασκελοκουκούλωτα, που λένε...

ΓΕΡΟΣ Ναι; Τι όνειρο είδες, αν επιτρέπεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τι όνειρο; Χα... είδα πως τηγάνιζα βερίκοκα... Κατάλαβες;

ΓΕΡΟΣ Βερίκοκα; Κι είναι νόστιμα τηγανιτά τα βερίκοκα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μχ... δεν θα τό 'λεγα... Μπα... Σαν ροδάκινα είναι... Έχεις φάει ροδάκινα;

ΓΕΡΟΣ Τηγανιτά; Όχι... Πώς είναι τηγανιτά τα ροδάκινα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως ακριβώς είναι και τα βερίκοκα.

ΓΕΡΟΣ Ε... και πώς είναι τα βερίκοκα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς είναι τα ροδάκινα;

ΓΕΡΟΣ Ε... και πώς είναι τα ροδάκινα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δεν σου είπα; Όπως είναι και τα βερίκοκα... ίδια γεύση!

ΓΕΡΟΣ Κατάλαβα... κατάλαβα... Δεν μπορείς να μου το περιγράψεις, έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μωρέ... Μπράβο... το πέτυχες!..

ΓΕΡΟΣ Πάντως, δεν ξέρω τι λες εσύ, αλλά το όνειρο σε καλό θα σου βγει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... για να το λέει και η αφεντιά σου... (ξεροβήχει) μπορεί.

ΓΕΡΟΣ Είδα πριν λίγο τον Ταχήρ εφέντη... τον ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον Ταχήνη, που είναι... ο παπουτσής του πατσά, λες;

ΓΕΡΟΣ Υπασπιστής... ναι, μπράβο, τον ξέρεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... Κι εκείνος με ξέρει... απ' την καλή, έννοια σου.

ΓΕΡΟΣ Είχαμε την κουβέντα σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για καλό... για καλό;

ΓΕΡΟΣ Ε, ναι, πάντα... Γι' αυτό, τζάνεμ, κοιμήσου εσύ κι η τύχη σου δουλεύει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η δική μου τύχη;

ΓΕΡΟΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δουλεύει;

ΓΕΡΟΣ Ακριβώς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό... αποκλείεται. Το ανάποδο... μχ... μπορεί και να συμβεί.

ΓΕΡΟΣ Ποιο δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να δουλεύω 'γώ και... και να κοιμάται η τύχη μου, ντε!

ΓΕΡΟΣ (Γελάει δυνατά). Χα... χα... χα... χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το χέρι του κοντά στα γένια του Γέρου πάνω κάτω). Χε, χε, χε, χε...

ΓΕΡΟΣ Όλο καλαμπουράκια... Μπράβο... μπράβο!.. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... πάω για το σπίτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, ώσπου να φύγεις...

ΓΕΡΟΣ Ε; (Απότομα ξαναρχίζει τα γέλια). Χα... χα... χα... χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει πίσω δήθεν φοβισμένος). Ε... τι έγινε τώρα πάλι;

ΓΕΡΟΣ Μ' έκανες και γέλασα... Άκου', λέει... να δουλεύει αυτός και να κοιμάται η τύχη του... (Γελάει ακόμη πιο δυνατά). Χα... χα... χα... χα!.. (Συνεχίζει να γελάει δυνατά). Χα... χα... χα... χα!.. Μα, θα σκάσω από τα γέλια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει πάλι πίσω τάχα φοβισμένος). Μπάντα... μη μας πετύχει καμιά κλιτσινάρα!..

ΓΕΡΟΣ Θα το λέω στον Ταχήρ... Γεια σου, Καραγκιόζη!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας προσπερνώντας τον Καραγκιόζη και συνεχίζοντας να γελάει, πιο σιγά όμως). Χα... χα... χα... χα!.. Σε καλό μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις ο Σαμπάν αγάς προσπεράσει, στρέφει προς το μέρος του). Στο καλό, άρχοντά μου... Στο καλό!.. (Εξέρχεται και αυτός προς την πλευρά της καλύβας μονολογώντας). Ρε, γέλια... πρωί-πρωί ο Αβγάς!.. Αμάν!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Και βάλατε στοίχημα δέκα λίρες;

ΤΑΧΗΡ Μα, επέμενε, πολυχρονεμένε μου... Επέμενε πάρα πολύ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Έτσι, έ;

ΤΑΧΗΡ Ναι, σας λέω... άλλο πράμα. Στην αρχή κι εγώ τά 'χασα. Ε, μετά...

ΒΕΖΙΡΗΣ Βάλατε στοίχημα... (Γελάει). Χα, χα, χα, χα!.. Μπρε, τι μου λες;

ΤΑΧΗΡ Γι' αυτό σας είπα... αντί για βοήθημα στον Καραγκιόζη να δώσουμε ένα λαχείο, ξέρετε... από εκείνα που κανονίζει η εξοχότητά σας να κερδίσουν... Λέτε να μην κερδίσει κερδισμένο λαχείο; Αλλάχ κερίμ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... αυτό δεν το ξέρεις. Άμα είσαι άτυχος... όλα μπορούν να συμβούν. Πάντως, ας δοθεί σ' αυτόν που λες ένα λαχείο απ' αυτά που κερδίζουν δέκα λίρες. Κανόνισέ το με τον Σελήμ. Έτσι; Τώρα λέω να πάμε μια βόλτα. Μμ; Έλα. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως! (Τον ακολουθεί). Και σας ευχαριστώ πολύ, Βεζίρη μου.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει αργά-αργά προς την καλύβα μονολογώντας). Εντάξει κι αυτό... Μόνο τώρα να βρω τον Χατζηαβάτη να του ειπώ να πάνε με τον Καραγκιόζη στον Σελήμ. Νά 'ναι καλά, που σκέφθηκε να δώσουμε ένα λαχείο και στον Χατζηαβάτη... Το αντίθετο θα ήταν πολύ μεγάλη παράλειψη... Ναι... ναι...

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Εδώ είμαι κι εγώ... Έφερα τις δέκα λίρες.

ΤΑΧΗΡ Α... μπράβο!.. Τώρα δεν έχεις, παρά να πας στο σαράι στον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη και να του τις παραδώσεις. Τον έχω ήδη ενημερώσει και του έχω δώσει και τις δικές μου.

ΓΕΡΟΣ Πολύ ωραία... Να πάω, λοιπόν, μια στιγμή. (Σε άλλο τόνο). Και μετά, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Μετά... μετά θά 'λεγα να πάρουμε μαζί έναν καφέ εδώ δίπλα

στον καφενέ, από όπου μπορούμε να παρακολουθούμε αυτούς που θα έρχονται στον Καραγκιόζη. Τέτοια ώρα πάντα περνάνε από 'δώ πέρα... ε, κι αυτός βγαίνει από το σπίτι του και τα λένε. Μμ; Τι λες κι εσύ;

ΓΕΡΟΣ Εγώ θα έλεγα να τους επισκεφτούμε όλους αυτούς ή να τους καλέσουμε κάπου και να τους ρωτήσουμε πέντε πράματα... πιο καλά. Μμ;

ΤΑΧΗΡ Ε... δεν είναι κι εύκολο...

ΓΕΡΟΣ Γιατί;

ΤΑΧΗΡ Μα, δεν τους ξέρουμε... Ξέρεις εσύ με ποιους έχει πάρε-δώσε ο Καραγκιόζης;

ΓΕΡΟΣ Να ρωτήσουμε τον Χατζηαβάτη.

ΤΑΧΗΡ Αυτό, ναι... μπορεί να γίνει. Αλλά, αφού μπορούμε να βρούμε την άκρη αλλιώς...

ΓΕΡΟΣ Μα, θα την βρούμε;

ΤΑΧΗΡ Άμα δεν την βρούμε, τζάνεμ... τότε σκεφτόμαστε κάτι άλλο. (Σε άλλο τόνο). Αλλά, πώς σου κόλλησε ότι ο Καραγκιόζης είναι άτυχος; Με τέτοιο μυαλό που έχει αυτός... μεγάλος και τρανός θα έπρεπε να έχει γίνει.

ΓΕΡΟΣ Δεν έγινε όμως... Που πάει να 'πεί πως κάτι φταίει, μπέη μου... Και φταίει το κισμέτ!

ΤΑΧΗΡ Το κισμέτ, ε; (Γελάει). Χα, χα, χα, χα!.. Αμέσως το βρήκες... (Σε άλλο τόνο). Αμ' δεν φταίει το κισμέτ...

ΓΕΡΟΣ Γιατί όχι;

ΤΑΧΗΡ Η τζαναμπετιά του φταίει!.. Άκου', το κισμέτ...

ΓΕΡΟΣ Μα, είναι φως-φανάρι, τζάνεμ... ο άνθρωπος αυτός δεν είχε ευκαιρίες στη ζωή του να πάει μπροστά... και με το μυαλό που λες ότι έχει...

ΤΑΧΗΡ (Δακόπτοντάς τον). Μυαλό έχει... αλλά...

ΓΕΡΟΣ (Τον διακόπτει με την σειρά του). Μπράβο... Με το μυαλό του,

λοιπόν, το φιλοσόφησε, ε... κι εκεί είδε κι αποείδε, που λένε. Φυσικό δεν ήτανε, να τον πάρει η κάτω βόλτα;

ΤΑΧΗΡ Βλέπω... κι εσύ το φιλοσόφησες αρκετά...

ΓΕΡΟΣ Οπωσδήποτε... Αλλιώς, θα έβαζα στοίχημα... και μάλιστα δέκα λίρες; Και χρυσές;

ΤΑΧΗΡ Τι να σου ειπώ; Εγώ...

ΓΕΡΟΣ Έχεις την δική σου άποψη...

ΤΑΧΗΡ Ε; Ναι!.. Και την υποστηρίζω... Και θα την υποστηρίζω μέχρις αποδείξεως του εναντίου.

ΓΕΡΟΣ Όπου νά 'ναι, μπέη μου... θα την έχουμε.

ΤΑΧΗΡ Για να ιδούμε... Το λοιπόν, όπως είπαμε: Θα βρεθούμε σε λίγο εδώ δίπλα στον καφενέ, να πάρουμε τον καφέ μας... και ό,τι βγει...

ΓΕΡΟΣ Ας γίνει έτσι, λοιπόν... Πάω μια στιγμή στον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη, να του δώσω τις δέκα λίρες... και μετά θα έρθω στον καφενέ. Η αφεντιά σου θα είναι εκεί;

ΤΑΧΗΡ Πιστεύω, ναι... αλλά και να μην είμαι... παραγγέλνεις εσύ το καφεδάκι σου και περιμένεις. Πιάσε τραπεζάκι εδώ απ' έξω, δίπλα στην παράγκα, για να ακούμε. Αλλά, θα με βρεις εκεί... δεν έχω και πολλές δουλειές.

ΓΕΡΟΣ Ε... κι εγώ μπορεί ν' αργήσω... έχω και μια άλλη δουλειά πριν.

ΤΑΧΗΡ Εν πάση περιπτώσει, Αγά μου... ή θα με περιμένεις εσύ ή θα σε περιμένω εγώ. Σύμφωνοι;

ΓΕΡΟΣ Σύμφωνοι!.. Πάω, το λοιπόν... (Προχωράει προς το σαράι αργά προσπερνώντας τον Ταχήρ). Αντίο προς το παρόν.

ΤΑΧΗΡ Ορεβουάρ!

ΓΕΡΟΣ (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Προχωράει λίγο προς την καλύβα μονολογώντας). Μπρε, περίεργος άνθρωπος... Κιοπόγλου κιοπέκ!.. Αχά... ο Χατζηαβάτης! Να, και κάτι καλό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και, αφού πλησιάσει τον Ταχήρ, κάνει τεμενά). Σας προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Καλώς τον Χατζηαβάτη! Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Τι κάνετε, μπέη μου... πώς μου τα καλοπερνάτε;

ΤΑΧΗΡ Καλά, καλά... ελόγου σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... ας τα λέμε καλά, αφέντη μου... ας τα λέμε καλά. Αφού υπάρχει υγεία... όλα τ' άλλα...

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι, τζάνεμ... πρώτα η υγεία και μετά όλα τα άλλα... (Σε άλλο τόνο). Ε... να σε ρωτήσω: την Κυριακή που μας έρχεται είναι το Πάσχα, ε; Ή όχι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι. Αλλά... για μας τους φτωχούς...

ΤΑΧΗΡ (Αυστηρά). Έλα... μην ακούω τέτοια!.. (Μικρή σιγή). Για πες μου κάτι: λαχείο παίζεις καμιά φορά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα...

ΤΑΧΗΡ Ούτε ο Καραγκιόζης, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούτε... ούτε...

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν... θα πάρεις αύριο το πρωί τον Καραγκιόζη και θα πάτε στο σαράι, στον Σελήμ μπέη, τον ξέρεις... έχω κανονίσει να σας δώσει από ένα λαχείο... έτσι, για το καλό. Κατάλαβες; Θα τα πληρώσω εγώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να είσθε καλά, αφέντη μου... Ο Αλλάχ να σας έχει πάντα καλά.

ΤΑΧΗΡ Αλλά, πρόσεξε... να μη μάθει κανείς τίποτα. Σύμφωνοι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σύμφωνοι, σύμφωνοι! Κανείς δεν θα μάθει, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ Α, μπράβο... γιατί υπάρχει λόγος... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Πάω, το λοιπόν... και όπως είπαμε... Αντίο!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στο καλό αφέντη Ταχήρ... Πέτρα να μη βρεθεί στον δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. Στο καλό... στο καλό! (Στρέφει προς την καλύβα μονολογώντας). Για να ιδώ: είναι μέσα ο Καραγκιόζης, να του ειπώ τα ευχάριστα; (Πλησιάζει την καλύβα και χτυπάει την πόρτα, ενώ φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε... (Ξαναχτυπάει). Καραγκιόζη!.. Μέσα είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μέσα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έβγα λίγο έξω... Γρήγορα! (Κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α, μου θες και γρήγορα... Αμ' δε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν γίνεται.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί δεν γίνεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν γίνεται, σου λέω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν μου λες και γιατί δεν γίνεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν μπορώ, ρε παιδί μου, να... να βελονιάσω την κλωστή...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Την κλωστή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, τη γρουσούζα... Όλο... όλο ξώφαλτσα μου περνάει, θεμά το γονιό της!.. Ένα... ένα μυστήριο πράμα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Νά 'ρθω να σου τη βελονιάσω εγώ... που βλέπω καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν γίνεται.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί πάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γιατί, αφού βλέπεις καλά... θα ιδείς ότι δεν φοράω παντελόνι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και γιατί δεν φοράς παντελόνι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γιατί μού 'χει σκιστεί λίγο και πολεμάω να το μπαλώσω... αλλά, κάτι η κλωστή, που δεν λέει να μπει στη βελόνα... κάτι εσύ, που δεν λες να μ' αφήσεις σε ησυχία...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον διακόπτει). Ρίξε, βρέ, κάτι επάνω σου, νά 'ρθω μια στιγμή μέσα να σου το φτιάξω. Άντε, που θέλω και κάτι να σου ειπώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για κάτσε. (Σιγή).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Του φωνάζει). Έλα, αργείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). 'Ντάξει... τό 'πιασα με λίγο σύρμα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον κοιτάζει). Καλά, πιο χοντρό σύρμα δεν είχες, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκύβει προς το παντελόνι του). Φαίνεται;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'; Δεν μου λες... δεν πάμε καλύτερα μέσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι τρέχει, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα σου 'πώ... προχώρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλάαα... Μέσα; Μέσα. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... (Ακολουθεί).

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Βεζίρη, που ακολουθεί). Έτσι, που λέτε, πολυχρονεμένε μου... Εγώ, αν δεν είμαι απόλυτα σίγουρος για κάτι, δεν το υποστηρίζω... και προπαντός δεν στοιχηματίζω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι να 'πώ, τζάνεμ... Να 'πεί κανείς για κάποιον πως είναι καλός... εργατικός... τίμιος, ξέρω 'γώ... το καταλαβαίνω και μου έχει τύχει... Και το αντίθετο... κι αυτό μου έχει τύχει... ότι δηλαδή κάποιος είναι παλιάνθρωπος, τεμπέλης, άτιμος... Αλλά άτυχος... τι να σου 'πώ... πρώτη φορά το ακούω.

ΓΕΡΟΣ Ούτε γκαντέμης... γρουσούζης;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε, δεν είναι το ίδιο... Αυτά πιο πολύ τ' ακούμε για μερικούς που προκαλούν κακοτυχία σε άλλους. Όπως και ο... (Σκέπτεται). Άαχ...

ΓΕΡΟΣ Κατσικοπόδαρος...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, μπράβο!.. Δεν είναι το ίδιο.

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... Και ο άνθρωπος που λέμε... δεν είναι κάτι απ' όλα αυτά... καμία σχέση.

ΒΕΖΙΡΗΣ Οπότε... έχεις ελπίδες να κερδίσεις το στοίχημα;

ΓΕΡΟΣ Α... βέβαια!.. Χα... το κερδισμένο;

ΒΕΖΙΡΗΣ Στάσου... γιατί έτσι όπως σε βλέπω σίγουρο... θα με κάνεις να βάλω κι εγώ στοίχημα...

ΓΕΡΟΣ Και βέβαια να βάλετε! Αρκεί να υπάρχει θύμα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Θύμα; (Γελάει). Χα... χα... χα!.. Άκου', θύμα... Δηλαδή ο Ταχήρ είναι θύμα;

ΓΕΡΟΣ Θύμα, λέει...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Γελάει πιο δυνατά). Χο... χο... χο!.. Τί 'ν' αυτά που μου λες, Αγά; Χου... χου... χου!.. Σε καλό μας τα γέλια...

ΓΕΡΟΣ Αν υπάρχει θύμα... μην κάθεστε καθόλου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Μωρέ, τρέχω, σου λέω!.. (Στρέφει προς το σαράι). Και να χάσουμε... πότε θα ξαναγελάσουμε έτσι; Πάω... αντίο!.. Χα... χα... χα... χα!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ Προσκυνώ, Βεζίρη μου... Στο καλό!.. Χα!.. Στο καλό και με την νίκη!.. (Στρέφει προς την καλύβα και μονολογεί). Τώρα... πού να είναι ο μπέης; Α, νά 'τος! (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα, Αγά μου... κάτσε. Γκαρσόν, καφέ στον Σαμπάν αγά.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σαν να είχες δίκιο, μπέη μου... από εδώ βλέπουμε ωραία!.. Ελπίζω ν' ακούμε κιόλας.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και, αφού προχωρήσει λίγο, στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που ακολουθεί). Για να σε 'δώ... Α... μπράβο... ωραίο έγινε το παντελόνι σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; (Σκύβει και κοιτάζει το παντελόνι του). Ναι, ναι... Δεν ήξερα, ρε μαλαγάνα, ότι είσαι και μοδιστρούλα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, όχι και μοδιστρούλα, τρομάρα σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Α... μόδιστρος... μόδιστρος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούτε... ούτε... Αυτοί ασχολούνται με γυναικεία.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Και με ανδρικά... ποιοι ασχολούνται;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οι ράφτες, βρε... οι φραγκοράφτες. Δεν πήγες ποτέ σε ραφείο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση). Όχι... ούτε απ' όξω!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς κι έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να πά' να κάνω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... (με νόημα) ξέρω 'γώ... ρούχα δεν χρειάζεσαι εσύ; Αλλά, ξέχασα... εσύ πάντα είχες προτίμηση στα πρετ-α-πορτέ... ή όχι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, τι ,τι, τι... πώς το... πώς τό 'πες αυτό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πρετ-α-πορτέ!.. Δηλαδή... ετοιμοφόρετο... δηλαδή... όπως είναι, (με νόημα) το παίρνεις και το φοράς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, εσύ... κάτι θέλεις να μου ειπείς... κι εγώ τι να κάνω, που μού 'φτιαξες το παντελόνι... γίνεται να σου ρίξω φάπα; Δεν γίνεται. Μμ; (Απότομα). Άντε φεύγ' από 'δώ, ρε... σουρεκλεμέ!.. Τρίχα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πάω... και θά 'ρθω το πρωί, για να πάμε εκεί που λέγαμε. Εντάξει; Άντε, γεια σου. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... κι από πεζοδρόμιο!.. Άντε, μη σε πατήσει κάνα τροχοφόρο... και ξεβρομίσει ο τόπος... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Ακούγεται δημοτική μουσική, που μετά από λίγο σταματάει. Μόλις η μουσική σταματήσει, εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Απ'... ιδώ 'μι κι 'γώ!.. (Στρέφοντας προς την καλύβα). Για να ιδώ: εκειό του ζουλάπ'... νά 'ναι μέσα; (Πλησιάζει να χτυπήσει την πόρτα, αλλά αλλάζει γνώμη, κάνει πίσω και φωνάζει). Πού είσι, ουρέ Καραγκιόοοζη; (Σφυρίζει κλέφτικα δυο φορές). Μπρρρ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωχ... ο Μπαρμπαγιώργος!.. Για να βγω όξω γρήγορα... μην αρχίσει και χτυπάει την πόρτα... καήκαμε! (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ώωω... Γεια σου, μπάρμπα... Γεια σου, θείε μου λεβέντη!..

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, του έρμο... όντας με λιέει θείου... μέσ' στην καρδιά με σφάζει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπάρμπα μου, μπαρμπούλη μου... θείε μου, θειούλη μου... πώς από 'δώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' ήρθα να ιδώ τι κάνεις, ρε αμάλλιαγο... Είσι καλά, πιδί μ', ή να βάλου τις φωνάρες... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά είμαι, μπάρμπα μου... ελόγου σου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Από υγεία... κουντεύω να σκάσου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σκάσεις, ε;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Έντονη κατάφαση). Μμμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από υγεία;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Κατάφαση ακόμη πιο έντονη). Μμμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά). Μμ να γίνεις και που σε μάθαινε!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι από χαρά μεγάλη... πά' να βγάλω τη χρυσή!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπαρμπούλη μου... αν είναι από τη μια να σκάσεις κι από την άλλη να βγάλεις τη χρυσή... κάλλιο να σού 'λειπε και το ένα και το άλλο!.. Αλλά, για πες μου: τι συμβαίνει και είσαι στα χάι σου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πούλησα τ' αρνιά ούλα, ρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με χαρά και έκπληξη). Ούλα-ούλα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ούλα, σ' λιέου!.. Πάει... του χρόνου πια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ορμάει κατά πάνω του). Μπαρμπούλη μου... να σε φιλήσω!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον κρατάει σε απόσταση). Μακριά το χέρ' απ' του σ'λάχι και φίλα μ' όσου θες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε μπάρμπα... τι έχεις στο σελάχι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά... άμα το βρεις... θα σ' δώκω μια πεντάρα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λεφτά!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; Ποιος σ' το μαρτύρησε; (Τον αρπάζει από τον λαιμό και τον σηκώνει ψηλά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μισοπνιγμένα). Άσε με, ρε μπάρμπα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κρένε μου, ουρέ θεουκιρατά: ποιος σ' το είπε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με δυσκολία). Θα... θα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, κρένε μ', έρμου... γιατ' θα σε πνίξου σαν νυφίτσα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ίσα που ακούγεται). Θα σου 'πώ... άσε με...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον αφήνει). Άει, κρένε μ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει ανάσες, αλλά πνίγεται και βήχει συνέχεια). Γκουχ... γκουχ!.. Άαααα... Γκουχ... Γκουχ!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Ανήσυχος). Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να βήχει). Γκουχ!.. Γκουχ!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ούι!.. (Ανήσυχος πιο πολύ). Καραγκιόζη... μ' αγρικάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Καταφατική κίνηση).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι έπαθες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προσπαθεί να μιλήσει, αλλά ακούγεται μόνο ένας διακοπτόμενος ήχος).. Α-α-α-α-α-α-ά...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουρέ πιδάκι μ'... μπας κι κατάπιες τη γλώσσα σ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση. Προσπαθεί πάλι να μιλήσει, αλλά ακούγεται ο ίδιος ήχος). Α-α-α-α-α-ά...

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Με αγωνία). Τι θες να σ' κάμου, ου δόλιος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προσπαθεί πάλι να μιλήσει, αλλά ξανακούγεται ο ίδιος ήχος). Α-α-α-α-α-ά...

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Με μεγάλη αγωνία). Τότες; Όι, μανούλα μ'... (Με έμπνευση). Για... πού είσι; Γύρισ' την πλάτη σ' κατά 'δώ, να σ' δώκω μία.. Άει, καλό μ'... Άει, να 'γειάνεις... Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα. Κάνει πάλι να μιλήσει, αλλά ακούγεται και πάλι ο ίδιος ήχος). Α-α-α-α-ά... (Μόλις πάει κοντά του ο Μπαρμπαγιώργος, απλώνει το μακρύ του χέρι προς το σελάχι του).

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Αντιλαμβάνεται την κίνησή του και τον χτυπάει στην πλάτη δυνατά απωθώντας τον).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πέφτει με φόρα πάνω στον τοίχο της καλύβας). Οχ!.. Σιγά, ρε βλάχο... με ξεπάκιασες, θεμά το γονιό σου!..

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Σου είπα, έρμο: μακριά το χέρ' απ' του σ'λάχ... κλεφτουριάρικου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς τον Μπαρμπαγιώργο). Α...όχι!.. Με παρεξήγησες, ρε μπάρμπα... Να κρατηθώ πήγα, ο μαύρος.

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμμ... Άει, κρένε μ' τώρα πό' 'γινες καλά: ποιος σ' το μαρτύρησε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο πράμα;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Πού 'χω στο σ'λάχι μ' τα λεφτά απού μό' 'δωκε για καπάρο ου χασάπης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... εσύ!

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ, βέβαια!.. Δεν μου είπες πως, άμα το βρω, θα μου

δώκεις ένα... ένα πεντόλιρο;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Πιντάρα, είπα... ουόι πεντόλιρο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δε θυμάμαι κιόλας... μ' αυτό που πέρασα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Βγάζει από το σελάχι του και κάτι του δίνει). Άει, πάρ' τηνε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ 'Φχαριστώ, μπαρμπούλη μου... και σε καλή μεριά τα λεφτά που πήρες.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά!.. Νά 'σι καλά... νά 'σι καλά... Κι πού 'σι... πάρ' την κυρά σ' ταχιά κι τα κούτσικα κι ελάτε 'σια πάν' στη στάνη.. έχουμε δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δουλειά... τι δουλειά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Θα 'τοιμάσουμε τα σφαχτά, ρε... Πες 'κεί πέρα κι στου Χατζατζάρη κι σ' ούλη την παρέα... να 'ρθούν να βάλουν κι αυτοί ένα χεράκι... κι απ' ύστερις θα κάνουμ' ούλοι μαζί ένα γλέντι στην κουκουναριά... Ξέρ' ς, στο τούμπι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο τούμπι; Εκεί πού 'χα κατρακυλήσει την άλλη φορά και με βρήκατε μεσ' στα βάτα; Ευτυχώς δηλαδή και τα βάτα... ευτυχώς και τα βάτα... αλλιώς, στο ρέμα θά 'φτανα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... ανηψούδι μ'... όντας το πίνεις το κρασί... να το φυσάς πρωτίστους...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πρωτίστως, ε; Να το φυσάω;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναίσκε!.. Για να φεύγει το σπίρτου και να μη σε βαράει κατακέφαλα... κι απέ να κάνεις κωλοτούμπες σαν την μαϊμού του Κωλέττη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γελώντας). Τι διάλο λες; Χα... χα... χα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Το λοιπός, Καραγκιόζ'... τά 'παμε κι πάει... δεν τα ματαλέμε... Αχά; Μη δε 'ρθείτε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες τώρα; Όλους θα τους μαζέψω!.. Άκου', λέει... Μια φορά το χρόνο μας χρειάζεσαι κι εσύ... και δε θα 'ρθούμε; Πότε μας θέλεις;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Γκρινιάζει). Ταχιά, σου είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γκρινιάζει κι αυτός). Τι θα 'πεί ταχιά, ρε μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ταχιά θα ειπεί να μην αργήσ'τε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, αύριο... μεθαύριο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... μπράβου... Ιέτσ' ταχιά... ταχιά!.. Άει γεια σ' τώρα και θα σας καρτεράου... ουλουνούς!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει. Άντε στο καλό!.. (Κατ' ιδίαν). Ε, ρε μανούλα μου... μακελειό, που έχει να γίνει... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Θα ξεποδαριαστούμε στο γλέντι!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Πώς τα είδες τα πράγματα, Αγά μου... τυχερός ή άτυχος ο φίλος μας;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χμ... έλα, ντε!.. Τυχερός ή άτυχος; Για να διούμε. Α... κάποιος άλλος έρχεται.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... Μα, είναι η ώρα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που σιγά-σιγά σταματάει). Ωρέ, δεν τσ' αφήνω δελέγκου τσι καντάδες και τσι καντσονέτες και να ίδω: ευτούνος ο πενταρούθουνος ο Καραγκιόζος είναι, παναπεί, μέσα στην παράγκα; (Πλησιάζει στην καλύβα για να χτυπήσει την πόρτα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, πάνω που ο Σιορ-Διονύσιος είναι έτοιμος να χτυπήσει την πόρτα). Τζα!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Τρομάζει λίγο και οπισθοχωρεί). Ώωω... εδωπά 'σαι, ψυχή μου... εδωπά 'σαι, τζόγια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατάφαση). Μμ.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και από ποίο κουάλε, ωρέ τελώνιο τση κολάσεως, το εκατάλιαβες πως ήμουνα ελόγου μου στο πορτόνι σου και ήρθες και μού 'κανες τζα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από πού το κατάλαβα και ήρθα και σού 'κανα τζα; Α... άκουσα κάποιον που παραμίλαγε... ε, και είπα: αυτός σίγουρα είναι ο Σιορ-Διονύσιος... (Γελάει τρανταχτά). Χα... χα... χα... χα... χα!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άσε τσι ξερασίες... άσε τσι ξερασίες... άκου', παραμίλαγα... (Μικρή σιγή). Και που παραμίλαγα... μόνο ελόγου μου παραμιλάω; Ούλος ο κόσμος παραμιλάει, Καραγκιόζο μου!.. Ούλος ο κόσμος, ψυχή μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε Νιόνιο!.. Πήγαινε, που λες, μπροστά μου μια μέρα ένας... όχι πολύ μεγάλος... έτσι μεσόκοπος. Και να ιδείς τι έλεγε... Α... με κάποιον τά 'χε, που λες... και να του λέει... Τι άλλο θες, ρε; Μου πήρες το σπίτι... μου πήρες το αμπέλι... μου πήρες το χωράφι... μου πήρες και τον γάιδαρο!.. Και ξανά-μανά... και πάλι από την αρχή... Κόλλημα; Κόλλημα; Παναγία μου!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Είδες όπου σ' τα λέω... είδες όπου σ' τα λέω; Χα!.. Εγώ καλιά-καλιά ούτε που παραμιλάω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγώ, μάθια μου, σκέφτομαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκέφτεσαι, λέει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε... μα σκέφτομαι δυνατά και για ευτούνο ακούγομαι... Εκατάλιαβες; Δεν παραμιλάω... Όσκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν παραμιλάς... σκέφτεσαι δυνατά...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε... ναίσκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπορεί να είναι κι αυτό... να ιδείς πώς το λένε... μμ...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Ανήσυχος). Τι, μωρέ Καραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μια... μια μορφή σχιζοφρένειας...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μμ... τώρα μίλησε και ο σιόρο προφεσόρος... και έβγαλε και το προπαίτιο! Και πού ξέρεις εσύ, ωρέ μπερτόδουλε, από τέτοια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω... είπα μπορεί...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τώρα, μη μου το χαλάς το σεντιμέντο... Κι ήρθα εδωπά να κανονίσουμε... για το Πάσχα να κανονίσουμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάει αυτό... κανονίστηκε!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μη μου το 'πείς... μη μου το 'πείς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ήταν πριν από λίγο εδώ ο Μπαρμπαγιώργος... μας θέλει όλους επάνω!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μη μου το 'πείς... μη μου το 'πείς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... κόλλησ' η βελόνα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Θα πάρω και το μαντολίνο μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πάρ' το... θά είναι κι ο Μπαρμπαγιώργος με τη φλογέρα, να φτιάξετε ζυγιά. Αλλά πάρε και καμιά φόρμα εργασίας...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι φόρμα εργασίας, ωρέ σκύλε; Για Πάσχα πάμε, ωρέ αναθεματισμένε, ή για καταναγκαστικά έργα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... το Πάσχα, Νιονιάκη, θά είναι όλο γλέντι! Θα ιδείς και τις κοπελιές εκεί πέρα να... να σε λιγουρεύονται... Θυμάσαι πέρ' σι, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ξεχνιούνται τέτοια; Ξεχνιούνται τέτοια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά ο Μπαρμπαγιώργος μας θέλει από αύριο στη

στάνη... να βάλουμε, λέει, ένα χεράκι, πού 'χει κάτι δουλειές... και μετά γλέντι μέχρι δευτέρας παρουσίας!.. Δεν σου λέω τίποτα... Φαΐ, πιοτό... κοπελιές... χορός... όρεξη νά 'χεις!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Λες αλήθεια, ωρέ άτιμε; Μιλάς με σιγουράντζα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... σου λέω, είναι κανονισμένο.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Άμα είναι έτσι, ψυχή μου... να βοηθήσω και, μα τον Άγιο Διονύσιο... ούλη την ώρα θα σας τραγουδάω... Καντάδες θα σας κάνω, για ν' ακούνε οι τζογούλες και νά έρχονται κι εκείνες να βοηθάνε... Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ενθουσιασμένος). Πω πω πω!.. Ώρε, τι έχει να γίνει; Μπράβο, ρε Νιόνιο... έτσι σε θέλω!.. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... κοπάνα τη τώρα... και αύριο μετά το μεσημέρι, φεύγουμε. Θά 'ναι όλη η παρέα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε, ψυχή μου! Έφυγα... Πάω καλιά μου τώρα. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού). Αντίο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό, Νιόνιο!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Μια έτσι, μια αλλιώς... Πάμε;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι... Πάμε και αύριο πάλι.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αργά προχωράει προς την καλύβα). Ο Καραγκιόζης νά 'ν' έτοιμος; Για να ιδώ... (Χτυπάει την πόρτα και φωνάζει). Καραγκιόζη!.. (Χτυπάει πάλι). Βρέεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του μετά από λίγο). Μπονζούρ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Ξύπνησες, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν με βλέπεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σε βλέπω... (χασμουριέται) απ' τη νύστα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα, τρομάρα σου... Βρε!.. Μεσημέρι κοντεύει... δεν εχόρτασες ύπνο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρωτάς αν έκλεισα μάτι όλη νύχτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εύθυμα). Γιατί... παράφαγες χθες το βράδυ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χούμορ, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον διορθώνει). Χιούμορ... χιούμορ... (Σε άλλο τόνο). Αλλά πες μου: γιατί δεν έκλεισες μάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, να, μωρέ... σκεφτόμουνα τι θα κάνω τα λεφτά που θα κερδίσω από το λαχείο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν νομίζεις ότι βιάζεσαι λιγάκι; Άσε πρώτα να τα κερδίσεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... εντάξει... αλλά, άμα τα κερδίσω, τι... να είμαι μπίτι απροετοίμαστος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ειρωνικά). Σωστά!.. Και... πού κατέληξες, δε μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δε... δεν κατέληξα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... γιατί δεν ξέρω πόσα θα είναι... Κατάλαβες; Και έλεγα με το νου μου: αν είναι τόσα, θα κάνω αυτό... αν είναι τόσα, θα κάνω εκείνο... αν είναι τόσα, θα κάνω το άλλο... ε, στο τέλος κάπου τα μπέρδευα... φτου κι απ' την αρχή! Ξημερώθηκα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και δεν κοιμήθηκες καθόλου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση). Όχι... Εσύ κοιμήθηκες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αμέ; Σαν πουλάκι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν πουλάκι, ε; (Σε άλλο τόνο). Ε, βέβαια... εδώ εσύ περπατάς και κοιμάσαι σαν πουλάκι, όχι να πέσεις και σε κρεβάτι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες... περπατάω και κοιμάμαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, σαν πουλάκι... (Γελάει). Χα, χα! Σαν μπούφος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Απαξιωτικά). Μμ... τι χιούμορ; (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, τι λες; Δεν πάμε εκεί που είπαμε... να τελειώνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάμε, λέει... Προχώρα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς το σαράι, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα και κατόπιν κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζοντας). Ε, ρε μανούλα μου...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού. Άγρια). Πόγια, ωρέ μπεζεβένια!.. Πο, τι να χαλεύετε και να χαλνάτε το ραχάτ' του εφέντ', α;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον πλησιάζει λίγο). Δερβεναγά μου, παλικαρά μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, μπάρμπα-Ντζουρβέναγα λεβέντη!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, κρένετε, ωρέ χαμένα, τι να χαλεύετε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πες του, ρε Χατζατζάρη, πως θέλουμε να πάμε στον αφέντη τον Σελήμ... μας περιμένει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφοντας προς αυτόν). Και γιατί δεν του το λες εσύ;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πρα, ωρέ ζαγάρια! Άει... γκελ μπουρντά... ακολουθάτε. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Χαλάλ', χαλάλ' να σας γένεται... κακορίζικα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Άντε, έλα... πάμε... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κακομοίρη μου... (Εξερχόμενος κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού). Δεν ξέρεις να μιλήσεις... μπούφο!..

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει λίγο). Για να διούμε: ο μπέης είναι κάπου εδώ; Μεσημεράκι είχαμε 'πεί...

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται και αυτός από την πλευρά της καλύβας). Α... ήρθες, Αγά μου;

ΓΕΡΟΣ (Στρέφει προς τον Ταχήρ). Α... εδώ είμαστε; Μπράβο!..

ΤΑΧΗΡ Όλα καλά;

ΓΕΡΟΣ Καλά... καλά, μπέη μου... Τα δικά σου;

ΤΑΧΗΡ Και τα δικά μου καλά. (Μικρή σιγή). Για να ιδούμε: θα βρούμε καμιά άκρη σήμερα ή θα έχουμε συνέχεια;

ΓΕΡΟΣ Μη μας γίνει συνήθειο στο τέλος...

ΤΑΧΗΡ Ε... λες; Μπα... (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... πάμε για την μεριά μας;

ΓΕΡΟΣ Να πάμε. Ε... δεν ξέρω αν συμφωνείς γι΄ αυτά π΄ ακούσαμε χθες...

ΤΑΧΗΡ Τι δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ Εκεί σε κάποιες περιπτώσεις... όπως και να το κάνουμε, μπέη μου... ήτανε άτυχος... Δεν μπορείς να ΄πείς.

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, αλλά, ακόμη και μέσ΄ στην ατυχία του, ήταν τυχερός κομμάτι!.. Για παράδειγμα: κατρακύλησε από το ύψωμα... το τούμπι, όπως το έλεγε... άτυχος... Αλλά έπεσε μέσ΄ στα βάτα, όχι στο ρέμα... Άρα τυχερός.

ΓΕΡΟΣ Τύχη να πέσεις στα βάτα;

ΤΑΧΗΡ Παρά στο ρέμα; (Σε άλλο τόνο). Άντε, πάμε να καθήσουμε... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... πάμε. (Τον ακολουθεί).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Γκαρσόν, καφέδες!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δικοί μου οι καφέδες σήμερα, Ταχήρ. Έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον ακολουθεί ο Χατηαβάτης). Ωραία... πάει κι αυτό!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οπότε, να 'τοιμαζόμαστε για φευγιό σιγά-σιγά... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Τι λες, ρε; Κι οι άλλοι: Σταύρακας... Μορφονιός... Εβραίος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν φανήκανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι!.. Γι' άντε κοίτα' εδώ γύρω μη 'δείς κανένα... Δεν μπορεί... θα 'ρθούνε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πάω μια βόλτα και τα ξαναλέμε... (Ακούγεται από κάπως μακριά ρεμπέτικη μουσική. Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Σαν να ακούω το Σταύρακα νά 'ρχεται κατά 'δώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει). Α, ναι. Κοίτα' 'κεί για κάναν άλλο, ρε...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ η μουσική δυναμώνει). Ε... ρε, να πεθάνει ο χάρος!.. (Χορεύει για λίγο).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το χέρι του). Να πεθάνει!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είπα!.. (Πλησιάζει προς τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ! Να πεθάνει ο χάρος... και γρήγορα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Η μουσική σταματάει). Να πεθάνει για... Γιατί, αν δεν πεθάνει... θα κλάψουνε μανάδες... κι αδερφάδες... (σε τόνο πολύ βαρύ) και νήπια, νά 'με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σε άλλο τόνο). Γεια σου, ρε Καραγκιοζάκο, μόρτη! Είσαι, νά 'με, και πολύ μποέμης... και τσίφτης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε Σταύρακα, μάγκα!.. Τι χαμπάρια, καλά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έτσι όπως τα ξέρεις, νά 'με... δεν άλλαξε κάτι. Τα δικά σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μία από τα ίδια.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Φίνα!.. Ακούω πρόγραμμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ετοιμάσου για εκστρατεία!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Το οποίον;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φεύγουμε... από σήμερα κιόλας!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μη μου 'πεις!.. Τρέχει κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Ο Μπαρμπαγιώργος είχε έρθει χθές και μού 'πε να βιαστούμε... πού 'χει 'κει κάτι δουλειές... ε, να βάλουμε κι εμείς ένα χεράκι... Κατάλαβες; Και μετά... χαμός Κυρίου!.. Δεν σου λέω τίποτα. Γλέντι μέχρι του Θωμά και βάλε!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δηλαδή, νά 'με... του πέσανε πολλές παραγγελιές για σφαχτά και τα τοιαύτα; Εδώ... εγώ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολλές; Ξεπούλησε, ρε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σε έπαρση). Ώρε, μάγκα μου... θα κλάψουνε μανάρες. Είπα!.. (Σε άλλο τόνο). Τον Μορφονιό μόνο, με τη λίμα, νά 'με, να μου αγριεύει τις κάμες. (Εύθυμα). Πίσω, αμνοερίφια, και σας έφαγα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, Σταύρακα μακελάρη!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όχι, παίζουμε!.. Θυμάσαι πέρ'σι, ρε; Όχι... θυμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, και βέβαια θυμάμαι. Τι... πέρ'σι, αν δεν ήσουνα εσύ...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Νομίζω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... που τον εγέλασε τον Μπαρμπαγιώργο ο σφάχτης του. Θυμάμαι, λέει...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μάγκα... κι εφέτο' κάτι τέτοιο σοφραίνομαι, νά 'με... (Σε άλλο τόνο). Που σου λέω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μουχού!.. Για να 'ρθεί ο Μπαρμπαγιώργος να μας ξεσηκώσει.... βέβαια... ναι, ναι... (Πιο έντονα). Ναι!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εγώ, νά 'με... δήλωσα παρών!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ... κι εγώ!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πάω, το λοιπόν... παίρνω τα σέα μου και τα μέα μου... και επανέρχομαι, νά 'με, δριμύτερος. Ορθόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ορθόν... ορθότατο... Είπα!.. Είπα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Στρέφει προς το σαράι). Άντε, γεια!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια χαρά!.. Και πού είσαι, Σταύρο...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Επιστρέφει). Τι 'ναι, ρε μόρτη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον Μορφονιό, ρε συ, κοίτα' 'κεί μην πάρει το μάτι σου!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Α... τον πήρε, έννοια σου!.. Σού 'ρχεται, νά 'με... Σε λίγο σκάει μύτη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι μύτη; Χα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έφυγα, ρε μάγκα... (Στρέφει προς το σαράι). Γεια χαρά ντάν!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει). Νταν... και μερακλαντάν!.. Είπα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και πλησιάζει γρήγορα τον Καραγκιόζη). Ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρε, καλώς τονε τον Μορφονιό... τον Ζαχαρία τον λεβέντη, πού 'ρθε πάνω στην ώρα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γεια σας, κύριε Καραγκιόζη! Τι κάνετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά είμ' εγώ, καλά είσ' εσύ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Καλά είμαι κι εγώ... Ευχαριστώ, ουίτ. Έχουμε τίποτε νέα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα νέα τα καλά, Μορφονιέ μου... τρέχουνε σαν το νερό στ' αυλάκι του νερόμυλου.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Μπαρμπαγιώργος μας θέλει από σήμερα... είσαι έτοιμος;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αμέ; Πανέτοιμος, ουίτ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, μπράβο!.. Πανέτοιμος, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Βέβαια!.. Οι άλλοι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όλη η παρέα επί ποδός... δεν σου λέω τίποτα!.. Να ιδείς ο Σταύρακας φόρα που έχει πάρει... Αλλά κι ο Νιόνιος... θά 'ρθει, λέει, με το μαντολίνο του... Χα, χα, χα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... τραγουδάει πολύ ωραία, ουίτ, ο Σιορ-Διονύσιος! Έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι. (Μικρή σιγή). Ο Σολομός μπορεί μονάχα να λείπει... δεν φάνηκε καθόλου.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Είναι, ξέρετε, Εβραίος, ουίτ, και κωλύεται, όσο νά 'ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, λες; Μπορεί... Πάντως, έχει χαθεί...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μπορεί, ουίτ, να λείπει κιόλας... Οι γειτονες επάνω... θα είναι όλοι, ξέρετε; Οι κοπέλες που ήσαν πέρυσι, θα είναι κι εφέτος, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλλον... Αλλά... (με νόημα) εσύ... γιατί ρωτάς εσύ, ρε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ε... περάσαμε πολύ ωραία πέρυσι, ουίτ... δεν θυμάσθε, κύριε Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστα αυτά... Λέγε... συμβαίνει τίποτα 'κεί πέρα με καμιά βλαχούλα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι... δηλαδή, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε; Λέγε, δεν είναι κακό!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δεν είναι βλαχούλα, ουίτ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... Πάντως... κάτι τρέχει, έτσι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Χμ... να ιδούμε, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι για λίμες μίλαγε ο Σταύρακας... θέλει, λέει, να του αγριεύεις τα μαχαίρια του... Έχεις υπόψη σου;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και βέβαια, ουίτ!.. Όταν το μαχαίρι είναι τροχισμένο καλά, σφάζει ωραία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες; (Κίνηση ανατριχίλας). Ούου, Παναγία μου!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... ούτε που το καταλαβαίνει, ουίτ, το ζωντανό... Αν δεν είναι όμως... τότε, από τον πόνο, ουίτ, μπορεί και μαχαιρωμένο να σηκωθεί και να πηγαίνει πέρα-δώθε... να κάνει κύκλους και τα λοιπά και το αίμα, ουίτ... πω πω, κύριε Καραγκιόζη... δεν σας λέω τίποτα!.. Συντριβάνι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, τι μου λες; Συντριβάνι, ε; Πω πω πω, μανούλα μου!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά εσύ... πού τα ξέρεις όλα αυτά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Η κοπελιά που λέγαμε, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... είναι σφάχτρα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, κάτι σπουδάζει, ουίτ... αλλά είναι και γενικότερα μορφωμένη κοπέλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν το βλέπω; Για να την προσέχεις... μήπως από συνήθειο σου κόψει, ξέρω 'γώ, καμιά μύτη ή τίποτ' αυτιά και σε κάνει μπίτι κουτρουλωπό, που λέει κι ο Μπαρμπαγιώργος...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ε... λέτε, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... ξέρω κι εγώ; Έτσι όπως μου τα λες... αυτή δεν είναι κοπέλα... Αυτή είναι το πρωτοπαλίκαρο του Καπετάν Τρομάρα, ρε!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Η αλήθεια είναι, ουίτ... πως είναι πολύ δυναμική. Ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δυναμική, ε; Πολύ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Κουνώντας το κεφάλι του). Ναι... ναι!.. Πάρα πολύ, ουίτ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, μεταξύ μας... ε; Είναι πιο δυναμική αυτή ή εσύ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αστειεύεστε, ουίτ; Εγώ... δεν είμαι δυναμικός εγώ... Εγώ είμαι μαλθακός. Αυτή πιάνει πουλιά στον αέρα, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τα σφάζει;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, όχι... αυτό, ουίτ... ο λόγος το λέει. Αυτή, ξέρετε... τα πουλιά δεν τα σφάζει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν τα σφάζει, α; Τ' αγαπάει...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, όχι... τα πνίγει, ουίτ!.. Τα πιάνει από τη μύτη... κι αυτά ξεραίνονται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα; Οπότε... εσύ, λεβεντιά μου... αν τύχει, ξέρω 'γώ, και παρθείτε, μπορείς να κοιμάσαι ήσυχος...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι υπαινίσσεστε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραίο αυτό που είπες!.. Θα το ειπώ στο Σταύρακα, που του αρέσουνε κάτι τέτοια. Θα τον κουφάνω... Ε; Μη μου 'πείς!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εν πάση περιπτώσει, ό,τι και να υπονοείτε, ουίτ... εγώ πιστεύω, πως, αν τελικά γίνει κάτι μ' αυτήν την κοπέλα, θα είμαι πολύ τυχερός, ουίτ... Πολύ τυχερός!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; (Με νόημα). Και... δεν μου λες, δεν μου λες... αν κάνα βράδυ... εκεί, τέλος πάντων, που θα κάνετε τα δικά σας... σου 'πεί: πουλάκι μου... για έλα 'δώ, που σε θέλω... και σε πιάσει απ' τη μύτη, όπως την έχεις και σε πρώτη ζήτηση, έρμε... πώς καθαρίζεις, που είσαι, όπως μου είπες, και μαλθακός κι αυτή είναι δυναμική... και μάλιστα πολύ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Οποία ευτυχία, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... κι αυτό 'ναι πολύ ωραίο!.. Θα το ειπώ κι αυτό στο Σταύρακα... Αλλά δεν κατάλαβα: για ποια ευτυχία μιλάς;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα... που θα ξεραθώ μέσα στην αγκαλιά της, ουίτ... Σαν πουλάκι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα με δόση αγανάκτησης). Ε... άει στο διάολο, πουλάκι μου!.. Άει στο διάολο, πουλάκι μου...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα, γιατί; Είναι προτιμότερο, ουίτ, να ζήσουμε πολλά-πολλά χρόνια μαζί και να βαρεθούμε ο ένας τον άλλο; Να μας βρουν και τίποτε ατυχίες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλή ώρα, όπως εμένα με την Αγλαΐα... Αυτό δε... πώς το είπες; Αυτό δεν υπαινίσσεσαι; (Με καμάρι). Ε; Το είπα... το είπα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ... Εσείς πια, κύριε Καραγκιόζη... είστε, τι να λέμε, ουίτ... η προσωποποίηση της ατυχίας. Η ατυχία σας δεν παίζεται!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Αλλάχ κερίμ!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Είπες τίποτα, μπέη μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες, ρε Ζαχαρία;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Βέβαια, από την άλλη, ουίτ... η ζωή είναι γλυκιά και μ' όλες τις ατυχίες. Υγεία να υπάρχει μόνο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... μάλιστα... Παρηγοριά στον άρρωστο...

μέχρι να βγει η ψυχή του. (Σε άλλο τόνο). Άντε, ρε, φέρε τα σύνεργά σου.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... πάω, ουίτ. Πάω κι έρχομαι αμέσως... Από 'δώ θα ξεκινήσουμε, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... (Ακούγεται σε χαμηλή ένταση εύθυμη ανατολίτικη μουσική). Δεν μου λες: ακούς τίποτα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ... πρέπει να έρχεται ο κύριος Σολομών... Εγώ να φεύγω, ουίτ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... φεύγα... φεύγα.

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού χορεύοντας αστεία, ενώ η μουσική δυναμώνει). Έχεεε... αμάν... αμάν... αμάν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρχίζει κι αυτός να χορεύει). Όπα, μωρέ!.. Γεια σου, ξεβιδωμένε!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Τραγουδάει). Σήμερα έκει... αύριο δεν έκει... αμάν... αμάν... (Μετά από λίγο σταματάει η μουσική. Σταματάει κι αυτός τον χορό). Έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει τον χορό επίσης). Άαα... με τις υγείες μας!.. (Σε άλλο τόνο). Τι έγινε, Σολομός;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε, κουζούμ Καρακοζαρίνο... εγκώ έκει καιρετισμένο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χαιρετισμένο μ' έχεις;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ να ιδείς τι σ' έχω...

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε, τι; Ε, τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ χαι...ρετισμένο σ' έχω. Μμ!.. Πατόκορφα...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... κουζούμ Καρακοζαρίνο... εσύ καλό... καλό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα! Για να με λες εσύ καλό... τα νοίκια σου θες.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εσύ καταλαβαρδούγκος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ καταλαβαρδούγκος, αλλά... δε... Νούλα!.. Δεν υπάρχει γρόσι στην τσεπούλα... Γκέγκε;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Παράκληση-προτροπή). Έλα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νούλα!

ΕΒΡΑΙΟΣ (Παράκληση-προτροπή πιο γαλίφικη). Έλα... εσύ καλό... καλό!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ καλό, εσύ πιο καλό... πιο καλό!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... Σολομών αρχίσει κλαίει... (Μυξοκλαίει). Μμ... Άαα... Μμ... Άαα... Σολομών κλαίει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου κάνεις τώρα; Αφού ξέρεις, εγώ δεν μπορώ... συγκινούμαι. Θα αρχίσω κι εγώ να κλαίω... Μμ... Άαα... Μμ... (Σκύβει φέρνοντας το χέρι του στο πρόσωπό του). Άαα... άαα...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει να μυξοκλαίει κάνοντας κωμικές σπασμωδικές κινήσεις). Μμ... Άαα... Εμένα θέλει παράδες μου. Μμ... Άαα....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκυμένος και με το χέρι του στο πρόσωπό του). Μμ... Άαα... Εγώ δεν έχω παράδες. Μμ... Άαα...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Απότομα σταματώντας να μυξοκλαίει). Ε... τι έκει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει κι αυτός να κλαίει). Μμ; Τι νά 'χω, ρε Σολομέ, ο μαύρος; Δεν υπάρχει σάλιο. Μούτζω'!.. Θες να με ψάξεις; Θες να με γυρίσεις ανάποδα; Ούτε κουμπί δεν θα πέσει από την τσέπη μου!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Εσένα αδειάσει τσέπη σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βάζει το χέρι στην τσέπη του και το ξαναβγάζει). Ορίστε! Να, μια πεντάρα... τη θέλεις; Ο Μπαρμπαγιώργος μου την είχε δώσει χθές... (Του την προσφέρει). Να, παρ' τηνε.

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... Εσένα αδειάσει άλλη τσέπη σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Την άλλη; (Ίδια κίνηση). Ορίστε... να, ένα λαχείο.

ΕΒΡΑΙΟΣ Αχά!.. Εσένα έκει παράδες για λαχείο... για νοίκια γιοκ... μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ, 'πούμε αλλιώς... Με παράδες για νοίκια εσένα πλήρωσε λαχείο... Είναι έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δε... ο...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Τον διακόπτει). Εχέ, 'πούμε αλλιώς... Άμα εσένα πλήρωνε νοίκια, παράδες για λαχείο γιοκ!.. Είναι έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα... και να μην είναι έτσι... τέλος πάντων.

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ, 'πούμε αλλιώς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Ε, μη με πιλατεύεις, ρε Σολομών... μη με σταυρώνεις, τον μαύρο, μέρες που είναι... (Σε άλλο τόνο). Αλλά εσείς οι Εβραίοι σταυρώσατε τον Χριστό και θα γλιτώσω εγώ από εσένα;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Αυστηρά). Εχέ... Εβραίοι σταυρώσανε Ιησούς μια φορά... Άλλοι σταυρώνουνε πάλι-πάλι... Είναι έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Γκρινιάζει). Τί 'πες τώρα, μωρέ; Εσύ... εσύ θα με μουρλάνεις, μου φαίνεται...

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εσένα δίνεις εμένα λαχείο δικό σου... κλείσουμε δύο νοίκια... μένουνε ακόμα δύο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λε', ρε; Κι άμα κερδίσει το λαχείο;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εμένα παίρνει παράδες... κι εσένα πληρώνει ακόμα δύο νοίκια. Καταλαβαρδούγκος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν με συμφέρει.

ΕΒΡΑΙΟΣ (Μαλακώνει). Εχέ... κλείσουμε τρία νοίκια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όχι... δεν με συμφέρει.

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... κλείσουμε όλα τα νοίκια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και αυτό που τρέχει... σύμφωνοι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... σύμφωνοι!.. Δώσε λαχείο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάρ' το... (Κάνει να του δώσει το λαχείο).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Κιοπόγλου κιοπέκ!.. Κράτησε το λαχείο σου, Καραγκιόζη... (Σε άλλο τόνο). Αγά μου, κέρδισες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Στρέφει αμέσως προς την καλύβα του). Αφέντη Ταχήρ... (Προχωράει λίγο προς την καλύβα).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Γρήγορα-γρήγορα προσπερνάει τον Καραγκιόζη και απευθύνεται στον Εβραίο). Ε... πες μου, Σολομών: πόσα χρήματα κάνει να παίρνεις για τα πέντε νοίκια σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις τον προσπερνάει ο Ταχήρ, αμέσως στρέφει προς αυτόν κάνοντας και λίγο πίσω).

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... πέντε μετζίτια, εφέντη... Μία λίρα.

ΤΑΧΗΡ (Βγάζει από την τσέπη του μια λίρα και του την δίνει). Πάρ' την!

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... 'Φκαριστώ, εφέντη... Εσένα Αλλάχ έχει πάντα καλά. Αντίος!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Γεια σου... (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Κράτησε το λαχείο σου... και καλή επιτυχία... (Τον προσπερνάει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Και καλά να περάσεις το Πάσχα με την παρέα σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας). Ευχαριστώ, αφέντη μου... Ευχαριστώ πολύ. (Στο κοινό). Εδώ, φίλοι μου... η παράστασή μας "ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ" έλαβε τέλος. Πάμε όλοι για Πάσχα στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου... (Εξερχόμενος με σκέρτσο προς την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού). Γειάσα σας... γεια σασας!..

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ